

Rebekka-bladet

Trykt som manuskript for ordensmedlemmer.

Nr. 6 — 2. årgang

Utgitt av Det Norske Rebekkaråd av I. O. O. F.
Eksp.: Stortingsgt. 28

1. juni 1947

Utgis med et 4-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementsprisen utenfor Norge er kr. 4,00 pr. år. Annonsepriser etter avtale. — Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 15de i hver måned.

Eftertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogensgodkjennelse forbudt for andre enn den offisielle Odd-Fellowpresse

Det norske Rebekkaråd
(I. O. O. F.)

Rådspräsidenten.

Til Rebekkaloger!

Alle skriftlige henvendelser hva enten de er stilet til Rebekkarådet, Rådspräsidenten eller Rådssekretæren, skal sendes under adresse: Stortingsgt. 28 II, Odd Fellow ordenens lokale, eller La Fleur, Øvre Slottsgate 7. Alle betalinger skal skje til Råds-skattmesteren, fru Ragnhild Mølhausen, Odinsgt. 27 III.

Jeg bringer i erindring logenes sirkulærebok, dvs. en perm. hvori alle Storlogens og Rebekkarådets sirkulærer etterhånden og i nummerorden skal innheftes. Det er alle å undersøke sirkulæreboken, for derved om mulig å spare der rettes forespørger til Rebekkarådet vil det anbefales å undersøke sirkulæreboken, for derved om mulig å spare Rebekkarådet, som logerne for eventuell unødig arbeid.

Med søsterlig hilsen
i V. K. S.

Dagmar Halvorsen,
Rådspräsident.

Helene Torgersen,
Rådssekretær.

Str. Jane Coper Sjøstedt

fyller 85 år den 12. juli.

Str. Sjøstedt har vært med fra starten av Rebekka-institusjon i Norge. Hun var med å stifte loge nr. 1 St. Sunniva, og hun var med å stifte loge nr. 2 Urania, hvor hun siden har vært et aktivt og elsket medlem.

I 25 år var hun logens kapellan, en stilling som hun fylte helt, med sin personlighet og varme tro.

Ingen av søstrene som har hørt henne fra denne plass vil noensinne glemme det alvor og den høytid hun skapte med sine varme og innerlige bønner.

Str. Sjøstedt er fremdeles tilstede på hvert logemøte, og er et strålende forbilde for oss — slik skal en Rebekkasøster være.

Vi ønsker str. Sjøstedt tillykke med fødselsdagen og vi ønsker henne alt godt, og vi håper at vi kan ha den glede å se henne i logen i mange år fremover.

Ex.m.

Thomas Wildey.

Tale ved Th. Wildeys årsdag, utarbeidet på grunnlag av O. F.s historie utkommet i Danmark under krigen.

Thomas Wildey var født den 15. januar 1782 i London. Som 5-åring kom han på en kommunal skole hvor han gikk til han som 14-åring ble satt i lære hos en smed som laget vognfjærer. Her sto han læretiden ut og reiste senere noen år om i England som håndverkersvenn.

22 år gammel ble han medlem av en Odd Fellow loge i London. Her gikk han hurtig gjennom grader og embeter og utførte et så godt arbeid for logen at denne lot prege en sølvmedalje til ham for verdifull fortjeneste.

Datidens loger hadde ikke det omstendelige gradsystem og det ansiennitetssystem for embetsvalg som vi kjenner for ordenen her hjemme i dag. Hans arbeid i moderlogen varte bare i tre år. Da grunnet han en ny loge i den av byens forsteder hvor han selv bodde, og i denne loge var han i de ti år han tilhørte den, 3 ganger dens O. M.

35 år gammel giftet han seg og dro umiddelbart deretter til Amerika. Her slo han seg ned i Baltimore, og etter en tids forløp begynte han å arbeide for å få dannet en Odd Fellow loge i byen. Den 26. april 1819 ble logen stiftet. Wildey var da en mann på 37 år, og fra den dag og til han døde, 81 år gammel, var all hans interesse viet vår orden. I de 14 år som fulgte etter den første loges stiftelse, lykkedes det ham og hans medarbeidere å bygge opp det store organisasjonsapparat

REBEKKA-BLADET

Utgitt av Det norske Rebekkaråd av I.O.O.F

Redaksjon og ekspedisjons adresse:
Stortingsgt. 28, Oslo.

I hvert nr. av Rebekkabladet leser vi om veteraner og jubilerende søstre. Søstre som feirer sitt 35 års jubileum som aktive medlemmer av vår orden, søstre som blir til-delt sin veteranjuvel, søstre som fyller 85 år. Ja vi hadde nettopp en søster som fylte 90 år, og som var med å stifte den første Rebekkaloge i Norge, og som fremdeles står som et interessert medlem av sin loge.

Dette er noe som gir oss yngre søstre meget å tenke på.

For det første må vi jo forstå at disse søstre har funnet verdier i ordenen som gjør at de tross høy alder, og for de jubilerende søstre en lang aktiv tjenestetid, fremdeles er like interessert.

For det annet, hva var en loge uten sine veteraner?

Med sine evner og den store erfaring de har, er de jo nettopp den støtte en loge trenger, både innad og utad.

Og hva har ikke disse søstre ytet av arbeid, tid og penger.

De er et strålende forbilde for oss, det følger respekt med våre veteraner, og vi er stolte over å ha dem i våre rekker.

Ved den store interesse de har hatt, og som de fremdeles har for sin loge, stimulerer de oss andre til å vise større alvor, et mere aktivt arbeid, og være takknemlig over at vi er opptatt som søstre av samme loge.

Vi vil bringe disse søstre vår inderlige takk, og vi håper at vi lenge — lenge må få nyte godt av deres autoritet, erfaringer og samvær i logen.

som vi i dag kjenner som Odd Fellow ordenen. Han var hva man vil kalle en ulært mann, men han hadde en begeistringens glød som fikk ham til å bringe de største ofre, både av tid og penger for den sak som lå ham på hjertet.

Den orden Wildey i sin tid gikk inn i i England, var på mange vis temmelig ulik den orden vi kjenner. Møtene ble holdt på vertshus og der ble både røkt og drukket alkohol inne i logesalen under møtene. Denne form for møter ga ikke plass til det stemningsfulle seremoniell som vi forbinder med vårt logeliv. Gradpasseringer og opptagelser kan ikke ha hatt den form vi har nå, selv om tanken som lå bak det hele kan ha vært den samme.

Ordenen hadde av denne grunn vanskelig for å finne utbredelse blant det man den gang kalte respektable mennesker. Her trådte Wildeys medarbeidere til. De utbyg-

get ritualet så det fikk det innhold vi kjenner, og de fjernet alkoholen fra møtene. Wildeys storhet viste seg ved at han innså det nødvendige i dette arbeidet. Da de engelske Odd Fellows ikke ville følge de samme linjer, måtte det til slutt komme et skisma, men han fortsatte ufortrødent arbeidet etter dette skisma, og etter 14 års forløp var den suverene storloge, hvis sjef han var, ikke bare en kjensgjerning, men en godt underbygget og livskraftig institusjon.

Og har gir Wildey igjen et bevis, både for sin egen storhet og på sin kjærlighet for ordenen. Han ga nå frivillig avkall på sin stilling som leder for den suverene storloge for å overlate den til brødre som hadde større forutsetninger enn han for å kunne lede det store brorskap som ordenen var vokset til. Da han trak seg tilbake fra denne stilling uttalte han:

«Brødre! Tidspunktet er kommet da de mangeårige møysommelige forhold mellom oss skal oppløses og pliktene ved det høye embete som de har kallet meg til i de siste 8 år, skal overgis til den makt det er gått ut fra. I sannhet, mine brødre, med samtidige følelser av glede og stolthet trer jeg tilbake fra embetet. Med glede når jeg ser tilbake, med stolthet når jeg ser på den uforlignelige trivsel som vår elskede orden fremviser. Dypt grepet av den utmerkede æresbevisning, de har ytet meg, og gjennomtrengt av levende takknemlighetsfølelse, måtte jeg være uimottagelig for de beste naturlige følelser, hvis jeg ville la denne leilighet gå ubenyttet hen uten å ville gi mitt hjertes bevegelse offentlig uttrykk. I den lange tjenstlige løpebane som deres tillit har kallet meg til, er der sikkert ofte forekommet usedvanlige og overilede ting. Slike feiltrinn, for det meste begått av ordenens første embetsmann, forsikrer jeg dere, har lykkeligvis ikke skadet ordenens kjempemessige fremskritt. Det er unødig å fortelle dere som er så nøye inne i kjensgjerningene, vår ordens glimrende historie i de siste 8 år i Amerika. Ordenen har selv satt sitt eget minnesmerke og tilkjempet seg den rang blant de velgjørende institusjoner som man har villet formene den, og jeg nærer den fortrosthing at intet vil trede hindrende i veien for ordenens fremadskridende til høyere rang og større betydning. V. K. og S. er dens bærende prisipper og skal på fortjenstlig måte pleies av oss som det felles samfunns og den menneskelige lykkes grunnpiller.

Dere, mine brødre, som statenes representanter, er jeg især takk skyldig for deres vennskapelige råd, for deres gavnlige formaning og nyttige belæring, for deres stadige årvåkenhet og iver for ordenens velferd.

Ordenen skylder deres uavlatelige virke, og deres innsiktsfulle lovgivning takk for en klok og frisinnet forfatning som innrømmer hver underordnet jurisdiksjon sin fullstendige og lovlige rett, mens den beskytter storkorporasjonens autoritet. De siste møter brakte usedvanlig me-

get arbeid, hvilket forhåpentlig vil bli kronet med gode resultater.

Tillatt meg, innen jeg slutter disse bemerkninger, å be dere alle om å tro at jeg i min tjenstlige løpebane bare har hatt ordenens trivsel og vel for øye. Tilskriv de feiltrinn jeg måtte ha begått, min altfor store iver og ikke luner eller dårlige hensikter.

Og la meg nå overgi mitt embete til min etterfølger, idet jeg av takknemlig hjerte bringer det høyeste vesen takk for den omhyggelige beskyttelse som det har ytet vår elskede orden. Den almektige har bannlyst mislyd og tvedrakt fra oss og påtrykt dem misbilligelsens stempel som ville nedrive en institusjon skapt for øyemed som æres av de gode og skattes høyt av de dydige. La meg be om varigheten av Guds velsignelse, måtte han lede og føre våre forhandlinger og styre deres beslutninger så at de med tro og våken omsorg må kunne beherske de tilskikkelser, som måtte møte vår orden. Måtte han begeistre min etterfølger med tilbørlig sans for det høye ansvar som venter ham, måtte han forlene ham med klarhet i dommer, styrke i karakteren, rettskaffenhet i hensiktene og den broderlige kjærlighet som er så nødvendig i det embete dere har beæret ham med.

Måtte Gud endelig ta O. F. ordenen hele verden over i sin hellige beskyttelse.

Brødre, jeg takker for deres oppmerksomhet og enskjønt det er smertelig å skilles fra dere med hvem jeg så lenge og inderlig har vært knyttet sammen i et felles bånd, sammen i råd og dåd til opprettelse og oppretholdelse av en institusjon som ikke er ringere enn noen an på jorden, hvis frukt er fred og velvilje mellom menneskene, så demper dog bevisstheten om med ære å ha oppfylt mine plikter, og det utmerkede resultat som har kronet vårt arbeid, min bedrøvede stemning og holder meg oppreist.

Lev vel, mine brødre og tillat meg å bringe dere personlig vitnesbyrd om min høyaktelse og mine ønsker at dere fremdeles må leve i sunnhet, lykke og beste velgående.»

Den suverene storloges senere mangeårige storsekretær, James L. Ridgeley, som var tilstede ved denne begivenhet, omtaler den med disse ord:

«Og slik slutter et offentlig levnetsløps historie som begynte i et tarvelig-gjestgiveri blant kneipefeller og endte i kretsen av de beste og fornemste i landet. Den jevne håndverker ble opphavsmannen til et system hvis hemmelige ritus ved skjønnhet og senisk makt tiltrakk seg de mest dannedes sympati, den barn og broderløse mann ble far til en mektig familie og nød et berømmelig brorskaps hengivenhet.»

Når vi i dag hører Wildeys avskjedstale, ligger det nær for oss å tenke på Moses som vi ser for oss stående på bjerget og folle sine hender i resignasjon. Han var

bare 51 år den gang han for ordenens vel trakk seg tilbake fra sin lederstilling, og han var i sin manndoms fulle kraft. Han levte til han ble 81 år, og i disse siste 30 år av sitt liv fortsatte han å vie sin tid og sine krefter til arbeid i ordenens tjeneste i mindre fremskutte stillinger.

Det var ikke bare Odd Fellow ordenen som nøt godt av Wildeys evner. Han tilhørte også en annen orden, nemlig Druiderordenen. En orden som bygger på gamle keltiske tradisjoner. Også innen denne orden beklede han en tid det høyeste embete. Da han døde skrev druiderordenens høyeste sjef om ham:

«Kort etter vår siste storlogesammenkomst er den geniale, vennlige og høyaktede Ex. høvedle stor erk. Thomas Wildey tatt bort fra vår midte og innført i storlogen der oppe hvor den allmektige presiderer. Som far for og grunnlegger av en orden, Odd Fellow ordenen, som ligner vår, har han innlagt seg stor ære. Som medlem av vår orden var han en alvorlig, begeistret og energisk forkjemper for sine ideer, og han ble meget ansett i befolkningen. Han var en mann med meget sunn dømmekraft og en ren ære, og stor kjærlighet for ideen: En sammenlutning av alle mennesker i et brodersamfunn. Gid hans eksempel må leve videre i oss. Gid vi aldri må glemme hans dyder, hans kameratskapsfølelse og hans tallrike beviser på vennskap.

O. M.

MØTER I JUNI

Rebekka Loge nr. 1 St. Sunniva, Oslo.

12961219,30 — + 3, 12962619,30 0 + 2

Rebekka Loge nr. 2 Urania, Oslo.

1296219,30 = + 4, 12961619,30 ≡ + 4

Rebekka Loge nr. 3 Vaar, Stavanger.

1296519 ≡ 19,30 0 + 2

Rebekka Loge nr. 9, Caritas, Oslo.

1296917,30 ≡ + 5, 1296219 0

NYE KANDIDATER

Rebekka Loge nr. 1 St. Sunniva, Oslo.

60 34 34 60 — 36 60 26 44 52 — 26 20 54 52
34 — f. 26/10-1889 — 32 24 38 32.

52 38 24 52 — 60 34 54 52 26 24 52 34 — f.
15/12-1901 — 32 24 38 32.

Rebekka Loge nr. 2 Urania, Oslo.

50 26 20 — 48 20 54 26 20 34 — 24 32 38 18
52 44 48 — 40 32 30 30 52 26 20 54 — f. 11/5-
1898 — 32 24 38 32.

56 60 36 — 56 32 38 38 52 22 22 24 18 52 44 —
2 — 32 24 38 52.

50 26 20 — 60 34 34 52 — 56 60 48 34 46 44
38 54 — 10 44 36 36 52 26 36 60 34 34 —
f. 5/6-1882 — 52 24 38 32.

56 60 36 — 56 32 38 38 52 22 22 24 10 52 44 —
10 — 32 24 38 32.

Rebekka Loge nr. 3 Vaar, Stavanger.

50 26 20 — 46 52 38 52 34 52 — 26 60 34 54
44 34 52 — 46 18 52 58 52 26 48 — f. 29/9-
1903 — 34 60 26 18 44 40.

50 26 20 — 48 12 54 60 — 52 38 18 44 26 60
— 6 48 38 60 34 54 — f. 13/8-1900 — 46 60
20 48 52 24 20 34 54.

Rebekka Loge nr. 9 Caritas, Oslo.

50 26 40 — 26 60 48 34 60 — 60 38 18 44 38
54 52 — 48 26 12 22 22 52 34 — 24 22 60 58
52 40 40 — f. 23/4-1908.

50 26 20 — 60 34 34 60 — 48 26 12 22 22 52 34
— 36 60 54 24 52 34 — 32 24 38 32 — f.
20/3-1911.

NYE MEDLEMMER

Rebekka Loge nr. 1 St. Sunniva, Oslo.

Frk. Margit Haugerud, Drammensveien 119, Oslo.
Fru Lilly Arnæs-Nielsen, Trondheimsveien 177, Oslo.
Fru Else Alfhild Wold, Geitemyrsveien 3, Oslo.

Rebekka Loge nr. 3 Vaar, Stavanger.

Fru Anna Westly, Bretlandsgaten 52, Stavanger.
Fru Margit Bugge Jensen, Kong Karls gate 25, Stav-
anger.
Fru Anna Kathrine Åse, Bjørnøgt. 15, Stavanger.

Rebekka Loge nr. 9 Caritas, Oslo.

Fru Elida Wille, Neuberggaten 29, Oslo.
Fru Rigmor Arvesen, Niels Lauritzenesvei 18, Ulle-
vål Hageby.
Frk. Bergliot Wang, Bogstadveien 62, Oslo.
Emmi Behrens Andresen, Nordstrandsveien 32, Nord-
strandhøgda.

Redaktør: Ragnhild Evjen.

Dagny Halså, Thunesvei 14, Skøyen.
Inger Jensen Lund, Gabelsgate 11, Oslo.
Aide Jørgensen, Slattum, Søndre Nittedal.

ERINDRINGSLISTE

Den 6. juni fyller str. Solveig Andersen, medlem av
loge nr. 2 Urania, 60 år.

Den 1. juli fyller str. Malene Axdal, medl. av loge
nr. 3 Vaar, 50 år.

Den 9. juli fyller str. Thyra Fricke, medl. av loge
nr. 2 Urania, 70 år.

Den 12. juli fyller str. Jane Cooper Sjøstedt, medl.
av loge nr. 2 Urania, 85 år.

Den 18. juli fyller str. Martha Thorsen, medl. av
loge nr. 3 Vaar, 50 år.

Gustav A. Borgersen

Buntmaker

Telf. 41 67 34

Prinsensgt. 26

Kontor og verksted: Karl Johansgt. 5

AAGOT BØHM

BLOMSTERHANDEL OG KRANSEBINDERI

Etablert 1880

Olaf Ryes plass 1

Telefon 37 06 02

KABA

Restauranten med
det gode lunsjbord

Stortingsgt. 28, Oslo
Telefon 41 05 08

Tjomslands Begravelsesbyrå a/s

Inger Aronsen Tjomsland

Thv. Meyersgt. 35, v's à vis Paulus kirke
Telefon 37 17 50, Privat 37 00 01

Gjør Deres innkjøp av kranser og blomster i

LA FLEUR

Blomsterforretning

Innehaver: Fru Dagmar Halvorsen

Øvre Slottsgt. 7 (inng. Prinsens gt.)
Telefon 42 20 72, privat 46 34 20

Trykt i City-Trykkeriet. Inneh.: Br. Arne Olsen, Oslo.